

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1056/2014
04.12.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгомира Милојевића и Драгана Аћимовића, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног О.Т., због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног О.Т., адвоката А.З., из Б., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву 1К бр. 184/10 од 07. 03. 2011. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-3736/11 од 01. 12. 2011. године и против правноснажних решења Вишег суда у Краљеву Кв 95/14 од 15. 04. 2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2-591/14 од 16. 05. 2014. године, у седници већа одржаној дана 04.12.2014. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног О.Т., адвоката А.З., као неблаговремен у делу у којем је поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву 1К бр. 184/10 од 07. 03. 2011. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-3736/11 од 01. 12. 2011. године, а као недозвољен у делу у којем је поднет против правноснажних решења Вишег суда у Краљеву Кв 95/14 од 15. 04. 2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2-591/14 од 16. 05. 2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву 1К бр. 184/10 од 07. 03. 2011. године, окривљени О.Т., а оглашен је кривим за продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 61. Кривичног законика (КЗ) (радње описане под тачком 1 изреке), за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од четири године и два месеца и за кривично дело неуплаћивање пореза по одбитку из члана 229а став 2. у вези са ставом 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци и новчану казну у износу од 50.000,00 динара и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 – четири године и 6 – шест месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 10. 03. 2010. до 07. 03. 2011. године и новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, с тим да ће новчана казна ако је окривљени не плати у наведеном року бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом,

од окривљеног је одузета имовинска корист у износу од 46.000.000,00 динара и обавезан је на плаћање тог износа у буџет Републике Србије у року од 15 дана од правноснажности пресуде, као и на плаћање суду трошкова кривичног поступка у износу о којем ће бити одлучено посебном одлуком и паушала у износу од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, док су оштећени мањински акционари ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парницу.

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Кж-1-3736/11 од 01. 12. 2011. године, делимичним уважањем жалбе окривљеног О.Т., преиначио је пресуду Вишег суда у Краљеву 1К 184/10 од 07. 03. 2011. године и у односу на кривично дело неуплаћивање пореза по одбитку из члана 229а став 2. у вези са ставом 1. КЗ, на основу члана 354. тачка 2. ЗКП, према окривљеном одбио оптужбу за наведено кривично дело, а задржавајући као правилно утврђену казну за продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 61. КЗ, окривљеног за то дело осудио на казну затвора у трајању од 4 – четири године и 2 – два месеца у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 01. 03. 2010. године до 07. 03. 2011. године, док је жалбе Вишег јавног тужиоца у Краљеву и бранилаца окривљеног и окривљеног у односу на кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 61. КЗ, одбио као неосноване и пресуду у непреиначеном делу потврдио и одредио да ће о трошковима кривичног поступка првостепени суд одлучити посебним решењем.

Решењем Вишег суда у Краљеву Кв 95/14 од 15. 04. 2014. године одбијен је као неоснован захтев за понављање кривичног поступка бранилаца окривљеног О.Т., адв. З.Д.Н., и адв. А.З., завршеног правноснажном пресудом Вишег суда у Краљеву 1К 184/10 од 07. 03. 2011. године, којом је окр. О.Т., због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 61. КЗ осуђен на казну затвора у трајању од 4 – четири године и 2 – два месеца.

Апелациони суд у Крагујевцу, решењем Кж2-591/14 од 16. 05. 2014. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окривљеног О.Т., изјављену против решења Вишег суда у Краљеву Кв 95/14 од 15. 04. 2014. године.

Бранилац окр. О.Т., адв. А.З., поднела је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда и правноснажних решења, из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 1. у вези са чланом 439. став 1. тачка 1. и 3 и чланом 438. став 1. тачка 8. и став 2. тачка 1. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости у односу на решења Вишег суда у Краљеву Кв 95/14 од 15. 04. 2014. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж2-591/14 од 16. 05. 2014. године и дозволи понављање кривичног поступка правноснажно окончаног пресудом Вишег суда у Краљеву 1К 184/10 од 07. 03. 2011. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-3736/11 од 01. 12. 2011. године, а да у односу на означене правноснажне пресуде усвоји захтев за заштиту законитости и пресуде укине у целини и предмет врати на суђење првостепеном суду, те да у смислу члана 488. став 3. ЗКП, прекине даље извршење правноснажне пресуде – издржавање казне окривљеном до окончања поступка по

захтеву за понављање поступка и да браниоца окривљеног обавести о седници већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14) (у даљем тексту: ЗКП), па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окр. О.Т., сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама и правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. О.Т., у делу у којем је поднет против означених правноснажних пресуда је неблаговремен, а у делу који се односи на побијана правноснажна решења је недозвољен, односно нема прописан садржај.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, прописано је да због повреда тог Законика (члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4) учињених у првостепеном и у поступку пред апелационим судом, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек. Овај рок важи и рачуна се исто и за браниоца окривљеног, с обзиром на одредбу члана 71. тачка 5. ЗКП, којом су права браниоца одређена и ограничена садржином права окривљеног.

Из списка предмета утврђује се да је окр. О.Т., другостепену пресуду примио дана 31. 10. 2012. године, а да је бранилац окривљеног адв. А.З., захтев за заштиту законитости поднела непосредно Врховном касационом суду дана 02. 09. 2014. године. Према наведеном, захтев за заштиту законитости у односу на побијане правноснажне пресуде поднет је по протеклу законом прописаног рока за подношење истог, из члана 485. став 4. ЗКП, па је захтев у овом делу неблаговремен.

Захтев за заштиту законитости у делу који се односи на побијана правноснажна решења, бранилац окривљеног подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5. ЗКП, са образложењем да извиђајна радња није спроведена на начин и у поступку који су прописани законом јер окривљеном ни његовим браниоцима није дата могућност да расправљају о предложеним доказима и да се о истима изјашњавају у контрадикторном поступку.

Такође, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да није потпуно решен предлог из захтева за понављање поступка јер ни у првостепеном ни у другостепеном решењу поједини предлози из захтева за понављање поступка нису ни поменути и с тим у вези се позива на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8. ЗКП која, међутим, постоји ако није потпуно решен предмет оптужбе, а не предмет предлога за понављање кривичног поступка.

Надаље, бранилац у захтеву истиче да суд није оценио све наводе захтева за понављање поступка и да се није изјаснио о предлозима за извођење доказа увидом у пресуду Вишег суда у Краљеву П1-30/10, обављањем новог вештачења и поновним испитивањем сведока, да су предложени докази селективно узети у

обзир, а да о некима нема ни речи у образложењу првостепеног и другостепеног решења и износи анализу и сопствену оцену значаја нових доказа предложених у захтеву за понављање кривичног поступка за које сматра да су, супротно закључку првостепеног и другостепеног суда, подобни да се дозволи понављање поступка и да се у вези са већ изведеним доказима донесе ослобађајућа пресуда у односу на окривљеног. Овим наводима захтева бранилац окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, због одсуства разлога о битним чињеницама и оспорава чињенична утврђења, оцене и закључке суда у погледу чињеница битних за одлуку о захтеву за понављање кривичног поступка.

Међутим, напред цитираном одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5. и став 2. тачка 2. ЗКП, ни због тога што није одлучено о свим предлозима из захтева за понављање поступка, као ни због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажном решењу, па је захтев за заштиту законитости браниоца окр. О.Т., у делу којим се указује на наведене недостатке побијаних правноснажних решења, недозвољен.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и с тим у вези наводи да је суд своју одлуку засновао на доказима на којима се не може заснивати решење суда, али у захтеву не каже који одређено доказ и због чега сматра недозвољеним, па захтев у овом делу нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, којом је прописано да у захтеву за заштиту законитости морају бити наведени разлози за подношење захтева.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења, на основу члана 487. став 1. тачка 1. ЗКП о делу захтева који се односи на побијане правноснажне пресуде, на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП о делу захтева који је оцењен као недозвољен и на основу члана 487. став 1. тачка 3. у вези са чланом 484. ЗКП, о делу захтева који нема прописан садржај.

Записничар-саветник,
Наташа Бањац,с.р.

Председника већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.